

No. 39127

**Netherlands
and
Armenia**

**Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Armenia
for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on
capital (with protocol). Yerevan, 31 October 2001**

Entry into force: *22 November 2002 by notification, in accordance with article 32*

Authentic texts: *Armenian, Dutch and English¹*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 29 January 2003*

**Pays-Bas
et
Arménie**

**Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République d'Arménie tendant à
éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur
le revenu et sur la fortune (avec protocole). Yerevan, 31 octobre 2001**

Entrée en vigueur : *22 novembre 2002 par notification, conformément à l'article 32*

Textes authentiques : *arménien, néerlandais et anglais¹*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 29 janvier 2003*

1. The Armenian text is not published herein -- Le texte arménien n'est pas publié ici.

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Armenië tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Republiek Armenië,

Voortvloeiend uit het voornemen de economische, wetenschappelijke, technische en culturele relaties tussen beide Verdragsluitende Staten te bevorderen en te versterken en geleid door de wens dat een verdrag door beide Staten wordt gesloten tot het vermijden van dubbele belasting, het voorkomen van het ontgaan van belasting en het uitsluiten van belastingdiscriminatie met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK 1

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen

of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a. in Nederland:

- de inkomenstbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965,
- de dividendbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b. in Armenië:

- de winstbelasting (Shahutahark),
- de inkomenstbelasting (Yekamtahark),
- de vermogensbelasting (Gujkahark).
- de grondbelasting (Hokhihark),

(hierna te noemen: „Armeense belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun unterschieden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen „een Verdragsluitende Staat” of „ander Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Neder-

land) of de Republiek Armenië (Armenië), al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en de Republiek Armenië (Armenië);

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

c. betekent de uitdrukking „Armenië” de Republiek Armenië, en wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigt het grondgebied, daaronder begrepen binnenwateren waarover de Republiek Armenië in overeenstemming met het internationale recht en nationale wetgeving haar soevereine rechten uitoefent en rechtsbevoegdheid heeft;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekennen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdanen”:

1. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;

2. iedere rechtspersoon of organisatie die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de van kracht zijnde wetgeving in een Verdragsluitende Staat;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Armenië de Minister van Financiën en de „Minister of State Revenues” of hun bevoegde vertegenwoordigers.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid als zodanig is geregistreerd in beide Verdragsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen. Indien twijfel bestaat over waar de plaats van werkelijke leiding van een andere dan een natuurlijke persoon is gelegen, trachten de bevoegde autoriteiten overeenstemming te bereiken over waar de plaats van werkelijke leiding van die persoon is gelegen. Indien de bevoegde autoriteiten niet in staat zijn overeenstemming te bereiken, zal deze persoon niet worden behandeld als een inwoner van een van beide Staten voor het verkrijgen van de voordelen onder het Verdrag.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgevoerd.
2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b. een filiaal;
 - c. een kantoor;
 - d. een fabriek;
 - e. een werkplaats; en
 - f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen of geëxploiteerd.
3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden of toezichthoudende activiteiten die daarmee verband houden, vormt alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:
 - a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
 - c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
 - f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a) tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.
5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming

overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens het recht van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen, boten en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting zijn geleend.

Evenmin wordt bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding,

dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren zijn geleend.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede:

a. voordelen verkregen uit de verhuur van schepen en luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning indien deze schepen en luchtvaartuigen worden geëxploiteerd in internationaal verkeer; en

b. voordelen verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuur van containers (daaronder begrepen daarmee verband houdende uitrusting voor het vervoer van containers) gebezigt voor het vervoer van goederen en koopwaar;

indien deze huuropbrengsten of voordelen behaald uit dit gebruik, dit onderhoud of deze verhuur, naar gelang het geval, voortvloeien uit de voordelen behaald met de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dien-overeenkomstig worden belast.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordeinen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig herzien. Bij de vaststelling van deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietende uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit Verdrag, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldborderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 (Winst uit onderneming) of artikel 14 (Zelfstandige arbeid) van toepassing.

7. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat,

mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genieter de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 5 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is de interest als bedoeld in het eerste lid slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de genieter van de interest inwoner is, indien die genieter de uiteindelijke gerechtigde tot de interest is en indien aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a. de genieter is een Verdragsluitende Staat, een van zijn territoriaal-administratieve onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen of een staatsrechtelijk orgaan daarvan, daaronder begrepen de Centrale Bank van die Staat; of de interest wordt betaald door een Verdragsluitende Staat, een van zijn territoriaal-administratieve onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen of staatsrechtelijke organen;

b. de interest wordt betaald met betrekking tot elke schuldbordering of lening gegarandeerd, verzekerd of gesteund door een Verdragsluitende Staat of andere persoon die namens een Verdragsluitende Staat handelt;

c. de interest wordt betaald in verband met de verkoop op krediet van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of in verband met de verkoop op krediet van koopwaar of de levering van elke dienst door een onderneming aan een andere onderneming; of

d. de interest wordt betaald ter zake van elke lening van welke aard ook verstrekt door een bank.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid van dit artikel.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit Verdrag, betekent inkomsten uit schuldborderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit Verdrag niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 (Winst uit onderneming) of artikel 14 (Zelfstandige arbeid) van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldbordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genieter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting 5 percent van het bruto-bedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid van dit artikel.

4. De uitdrukking „royalty's", zoals gebezigd in dit Verdrag, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap waaronder begrepen bioscoopfilms, of films of geluidsbanden voor radio- of televisie-uitzendingen, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 (Winst uit onderneming) of artikel 14 (Zelfstandige arbeid) van toepassing.

6. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarbo-

ven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende zaken) en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Voor de toepassing van dit lid zijn de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 (Zee- en luchtvaart) van toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te beffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werk-

zaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16 (Directeursbeloningen), 18 (Pensioenen, lijfrenten en socialezekerheidsuitkeringen), 19 (Overheidsfuncties) en 20 (Hoogleraren en docenten) zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a. de genieter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen of andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de

raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragssluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 (Zelfstandige arbeid) en 15 (Niet-zelfstandige arbeid), mogen voordelen of inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragssluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragssluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 (Winst uit onderneemming), 14 (Zelfstandige arbeid) en 15 (Niet-zelfstandige arbeid), worden belast in de Verdragssluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en het tweede lid, zijn de voordelen of inkomsten verkregen door een artiest of een sportbeoefenaar uit de werkzaamheden, zoals bedoeld in het eerste lid, verricht in het kader van door de regeringen van de Verdragssluitende Staten goedgekeurde culturele of sportieve uitwisselingen en uitgevoerd met een ander dan een winstooogmerk, vrijgesteld van belasting in de Verdragssluitende Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en socialezekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19 (Overheidsfuncties), tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragssluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragssluitende Staat, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragssluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaalzekerheidsstelsel van een Verdragssluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragssluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen gedurende het leven of gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam mogen in die Staat worden belast.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15 (Niet-zelfstandige arbeid), 16 (Directeursbeloningen) en 18 (Pensioenen, lijfrenten en socialezekerheidsuitkeringen) zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Hoogleraren en docenten

1. Vergoedingen die een hoogleraar of docent, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat en die in de andere Verdragsluitende Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere instelling voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat en dat als zodanig is erkend door die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

Vergoedingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende zaken), tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 (Winst uit onderneming) of artikel 14 (Zelfstandige arbeid) van toepassing.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 23

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende zaken), dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in die andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, is slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Voor de toepassing van dit lid zijn de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 (Zee- en luchtvaart) van toepassing.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 24

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Armenië mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat volgens artikel 6 (Inkomsten uit onroerende zaken), artikel 7 (Winst uit onderneming), artikel 10 (Dividenden), zesde lid, artikel 11 (Interest), zesde lid, artikel 12 (Royalty's), vijfde lid, artikel 13 (Vermogenswinsten), eerste en tweede lid, artikel 14 (Zelfstandige arbeid), eerste lid, artikel 15 (Niet-zelfstandige arbeid), eerste lid, artikel 18 (Pensioenen, lijfrenten en sociale-zekerheidsuitkeringen), derde lid, artikel 19 (Overheidsfuncties), eerste lid (onderdeel a), en tweede lid (onderdeel a), en artikel 22 (Overige inkomsten), tweede lid, van dit Verdrag in Armenië mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen van het inkomen of het vermogen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of vermogen die volgens artikel 10 (Dividenden), tweede lid, onderdeel b, artikel 11 (Interest), tweede lid, artikel 12 (Royalty's), tweede lid, artikel 13 (Vermogenswinsten), vijfde lid, artikel 16 (Directeursbeloningen), artikel 17 (Artiesten en sportbeoefenaars), artikel 18 (Pensioenen, lijfrenten en sociale-zekerheidsuitkeringen), tweede lid, en artikel 23 (Vermogen), eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Armenië mogen worden belast in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Armenië over deze bestanddelen van het inkomen of vermogen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Armenië betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7 (Winst uit onderneming), artikel 10 (Dividenden), zesde lid, artikel 11 (Interest), zesde lid, artikel 12 (Royalty's), vijfde lid, artikel 14 (Zelfstandige arbeid), eerste lid, en artikel 22 (Overige inkomsten), tweede lid, van dit Verdrag in Armenië mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, indien en voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een aftrek verleent op de Nederlandse belasting voor de in een ander land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het derde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

5. In Armenië wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

- a. indien een inwoner van Armenië inkomsten verkrijgt die of vermogen bezit dat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mogen respectievelijk mag worden belast, verleent Armenië:
 - i. een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner, tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde inkomstenbelasting;
 - ii. een vermindering op de belasting over het vermogen van die inwoner, tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde vermogensbelasting.

Deze vermindering overschrijdt echter in geen van beide gevallen dat deel van de inkomstenbelasting of vermogensbelasting, zoals deze berekend is voor het verlenen van de vermindering, dat, naar gelang van het geval, aan de inkomsten die of het vermogen dat in Nederland mogen respectievelijk mag worden belast kan worden toegerekend;

b. indien inkomsten verkregen door of vermogen in het bezit van een inwoner van Armenië volgens een bepaling van dit Verdrag zijn respectievelijk vrijgesteld van belasting in Armenië, mag Armenië niettemin bij het berekenen van het belastingbedrag over de overige inkomsten of het overige vermogen van die inwoner, rekening houden met de vrijgestelde inkomsten of het vrijgestelde vermogen.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 25

Werkzaamheden buitenlands

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepaling van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing indien werkzaamheden buitenlands van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 (Vaste inrichting) of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14 (Zelfstandige arbeid).

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitenlands” werkzaamheden die buitenlands worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenlands verricht, wordt, onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitenlands in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenlands verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitenlands voortzet die worden of worden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van 12 maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitenlands” evenwel niet geacht te omvatten:

- a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in artikel 5 (Vaste inrichting), vierde lid;
- b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;
- c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenlands verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitenlands een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrokking in verband met werkzaamheden buitenlands die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrokking in die andere Staat buitenlands wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Armenië belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 (Winst uit onderneming) en artikel 14 (Zelfstandige arbeid) in samenhang met onderscheidenlijk het derde en het vijfde lid van dit artikel en het zesde lid van dit artikel in Armenië mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in het tweede lid van artikel 24 (Vermijding van dubbele belasting).

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1 (Personen op wie het Verdrag van toepassing is), ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat worden in een van de Staten niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstgenoemde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9 (Gelieerde ondernemingen), eerste lid, artikel 11 (Interest), achtste lid, of artikel 12 (Royalty's), zevende lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en

b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking „pensioenregeling” mede een pensioenregeling ingevolge een publiekrechtelijk stelsel van sociale zekerheid.

7. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 (Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is), van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 26 (Non-discriminatie), eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in het Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande ledien te bereiken.

5. Indien na toepassing van de procedures bedoeld in het eerste tot en met vierde lid een geschil, dat is gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag in een bepaald geval, niet opgelost

kan worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg, kan het geval, indien beide bevoegde autoriteiten daarmee instemmen, worden opgelost door middel van een arbitragecommissie, die in het leven wordt geroepen door de bevoegde autoriteiten en die wordt aangevuld met onafhankelijke personen, volgens internationaal geaccepteerde arbitrageprocedures. Deze procedures zullen in onderling overleg tussen de bevoegde autoriteiten van beide Verdragsluitende Staten worden vastgesteld. De beslissing van de arbitragecommissie is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Dit lid is slechts van toepassing nadat de bevoegde autoriteiten van beide Verdragsluitende Staten de bovengenoemde procedures hebben vastgesteld.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1 (Personen op wie het Verdrag van toepassing is). Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De bevoegde autoriteiten ontwikkelen, in onderling overleg, geschikte voorwaarden, methoden en technieken inzake de aangelegenheden in verband waarmee deze uitwisseling van inlichtingen plaatsvindt.

2. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 27, vijfde lid, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure te voltooien. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van artikel 30. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 29

Bijstand bij invordering

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is, met inbegrip van de op deze belastingen betrekking hebbende rente, boetes wegens te late betaling en boetes van niet-strafrechtelijke aard.

2. Op verzoek van de verzoekende Staat vordert de aangezochte Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van het in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De door de bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat ingevolge dit artikel ingevorderde bedragen, worden overgemaakt aan de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat binnen een tijdvak van een maand na de datum van invordering.

4. De bepalingen van het tweede lid zijn slechts van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten, niet worden bestreden.

Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

5. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

a. indien de verzoekende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;

b. indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Staten partij zijn.

6. Het verzoek om administratieve bijstand bij invordering van een belastingvordering gaat vergezeld van:

a. een verklaring dat de belastingvordering een belasting betreft waarop het Verdrag van toepassing is en dat aan de voorwaarden van het vierde lid van dit artikel is voldaan;

b. een officieel afschrift van de executoriale titel in de verzoekende Verdragsluitende Staat;

- c. ieder ander document dat vereist is voor invordering;
- d. indien van toepassing, een gewaarmerkt afschrift van een op de belastingvordering betrekking hebbende beslissing genomen door een administratief lichaam of een openbare rechterlijke instantie.

7. Op verzoek van de verzoekende Staat neemt de aangezochte Staat met het oog op de invordering van een belastingbedrag conservatoire maatregelen, zelfs indien de vordering wordt bestreden of nog niet invorderbaar is, voor zover dit is toegestaan volgens de wetgeving en de administratieve praktijk van de aangezochte Staat.

8. Vragen betreffende het tijdvak waarbuiten niet langer kan worden ingevoerd worden beheerst door de wetgeving van de verzoekende Staat. Het verzoek om bijstand bij invordering geeft bijzonderheden aan-gaande dat tijdvak.

9. Invorderingsdaden, verricht door de aangezochte Staat ingevolge een verzoek om bijstand die overeenkomstig de wetgeving van die Staat een schorsing of onderbreking van het in het achtste lid bedoelde tijdvak tot gevolg zouden hebben, worden geacht hetzelfde gevolg te heb-ben voor de toepassing van de wetgeving van de verzoekende Staat. De aangezochte Staat doet de verzoekende Staat mededeling van zodanige daden.

10. De aangezochte Staat kan uitstel van betaling of betaling in ter-mijnen toestaan indien zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk dit toestaat in soortgelijke omstandigheden; hij doet echter eerst de verzo-kende Staat hiervan mededeling.

11. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten stellen in onderlinge overeenstemming regels vast betreffende het minimum-bedrag van belastingvorderingen waarop een verzoek om bijstand be-trekking kan hebben.

12. Niets in dit artikel wordt zo uitgelegd dat dit op een van beide Verdragsluitende Staten de verplichting oplegt administratieve maatre-gelen te nemen die van een andere aard zijn dan die welke worden gebruikt bij de invordering van de eigen belastingen of die in strijd zou-den zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 30

Beperking van de Artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van artikel 28 (Uitwisseling van inlichtingen) en artikel 29 (Bijstand bij invordering) zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wet-geving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdrag-sluitende Staat;

- b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgelicentie of een fabriks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 31

Leden van diplomatische vertegenwoordigingen en consulaire posten

- 1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatische vertegenwoordigingen of consulaire posten ontleven aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.
- 2. Voor de toepassing van het Verdrag wordt een natuurlijke persoon, die deel uitmaakt van een diplomatische vertegenwoordiging of consulaire post van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.
- 3. Het Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatische vertegenwoordiging of consulaire post van een derde Staat die in een Verdragsluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen na de laatste der data waarop de onderscheiden Staten elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het Verdrag in werking is getreden.

Artikel 33

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdragssluitende Staten wordt beëindigd. Elk van de Staten kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag kennis te geven van de beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gegeven.

TEN BLIJKE waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Yerevan, de 31e oktober 2001, in tweevoud, in de Nederlandse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Armeense tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. ZALM

Voor de Republiek Armenië

V. KHACHATRYAN

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Armenië gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integraal deel van het Verdrag vormen.

I. Het is wel te verstaan dat voor de toepassing van de relevante artikelen van dit Verdrag rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

II. Het is wel te verstaan dat bij de bepaling van de „plaats van de werkelijke leiding” als bedoeld in artikel 3 (Algemene begripsbepalingen), eerste lid, onderdeel g, artikel 4 (Inwoner), derde lid, artikel 8 (Zee- en luchtvaart), eerste lid, artikel 13 (Vermogenswinsten), derde lid en in artikel 23 (Vermogen), derde lid, omstandigheden die onder andere in aanmerking kunnen worden genomen zijn, de plaats waar het lichaam daadwerkelijk wordt geleid en beheerst, de plaats die een hoofdrol speelt bij de leiding van het lichaam vanuit economisch en functioneel oogpunt en de plaats waar de belangrijkste boekhouding wordt gehouden.

III. Het is wel te verstaan dat de uitdrukking „exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer”, zoals gebezigd in dit Verdrag, mede omvat het aansluitende vervoer over de weg of per trein dat in direct verband staat met het internationale vervoer verricht door een onderneming die zich bezighoudt met dit internationale vervoer.

IV. *Ad artikelen 1 en 4*

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van dit Verdrag een Verdragsluitende Staat, zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, een instantie van die Staat of een autoriteit, alsmede een pensioenfonds dat als zodanig erkend is in een Verdragsluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, wordt beschouwd als een inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds wordt beschouwd elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen erkend is en onder toezicht staat.

V.

Ad artikel 2

In geval van Armenië heeft de uitdrukking „staatkundige onderdelen” de betekenis „territoriaal-administratieve onderdelen”.

VI.

Ad artikel 5

Het is wel te verstaan dat voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel a en b, de uitdrukking „aflevering” betekent slechts de overdracht van goederen en het is wel te verstaan dat voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel e en f, het slechts vergemakkelijken van het afsluiten (met inbegrip van slechts de ondertekening) van overeenkomsten betreffende leningen, de levering van goederen of koopwaar of de verlening van technische diensten wordt beschouwd als een werkzaamheid die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

VII.

Ad artikel 7

Met betrekking tot artikel 7 (Winst uit onderneming), eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de inkomensten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van *nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen* alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, doch slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragssluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Verdragssluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VIII.

Ad artikelen 7, 14 en 26

Het is wel te verstaan dat interest, lonen en salarissen die worden betaald door een onderneming die wordt gedreven door een lichaam dat inwoner is van een Verdragssluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk wordt gehouden door een inwoner van de andere Verdragssluitende Staat, in dezelfde mate aftrekbaar zijn bij de berekening van

de belastbare winst van die onderneming als in het geval dat zulke interest, lonen en salarissen zouden zijn betaald door een lichaam dat inwoner is van de eerstgenoemde Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk wordt gehouden door een inwoner van de eerstgenoemde Staat. Dienovereenkomstig, zijn interest, lonen en salarissen die ten laste komen van een vaste inrichting van een onderneming, die wordt gedreven door een inwoner van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat, of die ten laste komen van een vast middelpunt van een inwoner van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat, in dezelfde mate afstrekbaar bij de berekening van de belastbare winst van die vaste inrichting of van het belastbare inkomen van dat vaste middelpunt als in het geval dat zulke interest, lonen en salarissen zouden zijn betaald door een onderneming die inwoner is van de eerstgenoemde Staat.

IX.

Ad artikelen 7 en 14

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard, worden aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing zijn.

X.

Ad artikel 9

Het is wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in het eerste lid van artikel 9 (Gelieerde ondernemingen).

XI.

Ad artikel 10

1. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 10 (Dividenden) tweede lid, onderdeel a, wordt het in dat onderdeel voorziene tarief van de bronbelasting verlaagd tot 0 percent in geval de winsten waaruit de dividenden zijn betaald effectief zijn belast tegen het normale tarief voor

de winstbelasting en de dividenden zijn vrijgesteld van belasting in handen van het lichaam dat de dividenden ontvangt.

2. Het is wel te verstaan dat in het geval van Nederland de uitdrukking „dividenden” mede inkomsten uit winstdelende obligaties omvat.

XII.

Ad artikel 10

1. Het is ter zake van dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel a van het Verdrag, die door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat worden betaald aan een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, wel te verstaan dat, niettegenstaande de bepalingen van artikel XI van dit Protocol, indien volgens de van kracht zijnde wetgeving van de andere Verdragsluitende Staat belastingheffing over die dividenden wanneer zij worden betaald aan een natuurlijk persoon, in de andere Verdragsluitende Staat leidt tot een lagere belastingdruk dan de belastingdruk op dividenden in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat, de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat belasting mag heffen tegen een tarief dat tezamen met het belastingtarief geheven over de dooruitgedeelde dividenden door de andere Verdragsluitende Staat, niet meer bedraagt dan 15 percent van het bruto bedrag van de dividenden. Deze belasting zal worden geheven bij wijze van een aanslag opgelegd door Nederland aan het lichaam dat de bovengenoemde dividenden heeft ontvangen.

2. Het is voorts echter wel te verstaan dat de bepalingen van het bovenstaande eerste lid niet van toepassing zijn indien de dividenden worden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam is dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en:

a. het kapitaal van het lichaam dat de dividenden ontvangt uiteindelijk uitsluitend wordt gehouden door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; of

b. aandelen in dat lichaam regelmatig worden verhandeld op een aandelenbeurs van de andere Verdragsluitende Staat; of

c. het lichaam dat de dividenden ontvangt zich bezighoudt met actieve handels- of bedrijfsuitoefening in de andere Verdragsluitende Staat.

3. Indien een lichaam niet voldoet aan een van de voorwaarden die zijn neergelegd in het bovenstaande tweede lid, zijn de bepalingen van het bovenstaande eerste lid ter zake van dat lichaam ook niet van toepassing, indien door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten, in overstemming met artikel 27 van het Verdrag, in onderling overleg is vastgesteld dat dat lichaam niet hoofdzakelijk is opgericht in of wordt aangehouden in de andere Verdragsluitende Staat om de voordeelen van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het Verdrag of artikel

XII van dit Protocol zeker te stellen en mits het lichaam dat de dividenden ontvangt inwoner is van de andere Verdragssluitende Staat en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is.

XIII.

Ad artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

XIV.

Ad artikelen 10 en 13

Het is wel te verstaan dat in het geval van Nederland inkomsten die worden ontvangen in verband met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of een inkoop van eigen aandelen door een lichaam worden behandeld als inkomsten uit aandelen en niet als vermogenswinsten.

XV.

Ad artikel 16

1. Het is wel te verstaan dat de uitdrukking „lid van de raad van beheer” betekent:

- a. wat Nederland betreft, een „bestuurder” of een „commissaris”;
- b. wat Armenië betreft een lid van elk orgaan waarvan de werkzaamheden of de verantwoordelijkheden gelijksoortig zijn aan de werkzaamheden of verantwoordelijkheden van een raad van beheer.

2. Het is verder wel verstaan dat de uitdrukking „bestuurder of commissaris” van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XVI.

Ad artikel 24

Het is wel verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 24 (Vermijding van dubbele belasting), derde lid, de waarde van de in artikel 23 (Vermogen), eerste lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypothek op dat vermogen en de waarde van de in artikel 23 (Vermogen), tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

TEN BLIJKE waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren
gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Yerevan, de 31e oktober 2001, in tweevoud, in de
Nederlandse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de drie teksten
gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Armeense tekst ver-
schillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. ZALM

Voor de Republiek Armenië

V. KHACHATRYAN

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF ARMENIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPI-
TAL

The Kingdom of the Netherlands and

The Republic of Armenia,

Proceeding from the intention to promote and strengthen the economical, scientific, technical and cultural relations between both Contracting States and desiring that a convention for the avoidance of double taxation, the prevention of fiscal evasion and the exclusion of tax discrimination with respect to taxes on income and on capital be concluded by both States,

Have agreed as follows:

CHAPTER I - SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

de inkomenbelasting (income tax),

de loonbelasting (wages tax),

de venootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continental Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

de dividendbelasting (dividend tax),

de vermogensbelasting (capital tax),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Armenia:

- Shahutahark (the profit tax),
- Yekamtahark (the income tax),
- Gujkahark (the property tax),
- Hokhihark (the land tax),

(hereinafter referred to as "Armenian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II - DEFINITIONS

Article 3. General definitions

I. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" or "other Contracting State" mean the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or the Republic of Armenia (Armenia), as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and the Republic of Armenia (Armenia);

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Armenia" means the Republic of Armenia, and when used in the geographical sense means the territory, including internal waters over which the Republic of Armenia exercises its sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law and internal legislation;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "nationals" means:

1. any individual possessing the nationality of a Contracting State;

2. any legal person or organization deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1. in the Netherlands the Minister of Finance or his authorized representative;

2. in Armenia the Minister of Finance and the Minister of State Revenues or their authorized representatives.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is registered as such in both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. If there is a doubt as to where the place of effective management of a person other than an individual is situated, the competent authorities shall endeavour to agree where the place of effective management of such person is situated. But if the competent authorities are unable to reach an agreement, the person shall be treated as a resident of neither State for the purposes of deriving the benefits under the Convention.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or of exploitation of natural resources.

3. A building site or construction assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general com-

mission agent or any other agent of all independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III - TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of all enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where all enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction

shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. For the purposes of this article, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include:

a) profits derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic; and

b) profits derived from the use, maintenance or rental of containers (including related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental profits or profits from such use, maintenance or rental, as the case may be, are incidental to the profits from the operation of ships and aircraft in international traffic.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10% of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Convention means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business profits) or Article 14 (Independent personal services), as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits arising in such other State.

Article II. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest as is mentioned in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if one of the following conditions is met:

a) such recipient is a Contracting State, one of its administrative territorial subdivisions or local authorities or a statutory body thereof, including the Central Bank of that State; or such interest is paid by a Contracting State, one of its administrative-territorial subdivisions or local authorities or statutory bodies;

b) such interest is paid in respect of any debt-claim or loan guaranteed, insured or supported by a Contracting State or other person acting on behalf of a Contracting State;

c) such interest is paid in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment, or with the sale on credit of any merchandise or the furnishing of any services by one enterprise to another enterprise; or

d) such interest is paid on any loan of whatever kind granted by a bank.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2 of this Article.

5. The term "interest" as used in this Convention means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Convention.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business profits) or Article 14 (Independent personal services), as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2 of this Article.

4. The term "royalties" as used in this Convention means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business profits) or Article 14 (Independent personal services), as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income from immovable property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in

the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 (Shipping and air transport) shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' fees), 18 (Pensions, annuities and social security payments), 19 (Government service) and 20 (Professors and teachers), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent personal services) and 15 (Dependent personal services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business profits), 14 (Independent personal services) and 15 (Dependent personal services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived by an entertainer or a sportsperson from the activities referred to in paragraph 1 performed within the framework of cultural or sport exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government service), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or

2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent personal services), 16 (Directors' fees) and 18 (Pensions, annuities and social security payments) shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and teachers

1. Payments which a professor or teacher who is a resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the purpose of teaching or scientific research for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State and which is recognised as such in that other State, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from immovable property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business profits) or Article 14 (Independent personal services), as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV - TAXATION OF CAPITAL

Article 23. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from immovable property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 (Shipping and air transport) shall apply.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V - ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24. Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Armenia.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income or owns items of capital which according to Article 6 (Income from immovable property), Article 7 (Business profits), paragraph 6 of Article 10 (Dividends), paragraph 6 of Article 11 (Interest), paragraph 5 of Article 12 (Royalties), paragraphs 1 and 2 of Article 13 (Capital gains), paragraph 1 of Article 14 (Independent personal services), paragraph 1 of Article 15 (Dependent personal services), paragraph 3 of Article 18 (Pensions, annuities and social security payments), paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19

(Government service) and paragraph 2 of Article 22 (Other income) of this Convention may be taxed in Armenia and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or capital which according to subparagraph b of paragraph 2 of Article 10 (Dividends), paragraph 2 of Article 11 (Interest), paragraph 2 of Article 12 (Royalties), paragraph 5 of Article 13 (Capital gains), Article 16 (Directors' fees), Article 17 (Artistes and sportsmen), paragraph 2 of Article 18 (Pensions, annuities and social security payments) and paragraphs 1 and 2 of Article 23 (Capital) of this Convention may be taxed in Armenia to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Armenia on these items of income or capital, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or capital so included were the sole items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of taxation.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Armenia on items of income which according to Article 7 (Business profits), paragraph 6 of Article 10 (Dividends), paragraph 6 of Article 11 (Interest), paragraph 5 of Article 12 (Royalties), paragraph 1 of Article 14 (Independent personal services) and paragraph 2 of Article 22 (Other income) of this Convention may be taxed in Armenia to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1, if and insofar as the Netherlands under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation allows a deduction from the Netherlands tax of the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this deduction the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply accordingly.

5. In Armenia double taxation shall be eliminated as follows:

a) where a resident of Armenia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Netherlands, Armenia shall allow:

(i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands;

(ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, amount equal to the capital tax paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may taxed in the Netherlands;

b) where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Armenia is exempt from tax in Armenia, Armenia may never-

theless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI - SPECIAL PROVISIONS

Article 25. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 (Permanent establishment) or a fixed base under the provisions of Article 14 (Independent personal services).

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added together - exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a 12 months-period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5 (Permanent establishment);

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Armenia on the items of income which may be taxed in Armenia according to Article 7 (Business profits) and Article 14 (Independent personal services) in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 24 (Elimination of double taxation).

Article 26. Non-discrimination

I. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated enterprises), paragraph 8 of Article 11 (Interest), or paragraph 7 of Article 12 (Royalties), apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected re-

quirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

- a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and
- b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes covered), apply to taxes of every kind and description.

Article 27. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If after the procedures of paragraphs 1 to 4 any dispute arising as to the interpretation or application of the Convention in a particular case cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure, the case may, if both competent authorities agree be resolved through an arbitration board created by the compe-

tent authorities and supplemented by independent persons and according to internationally accepted arbitration procedures. These procedures shall by mutual agreement be established between the competent authorities of both Contracting States. The decision of the arbitration board shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

This paragraph will only apply after the competent authorities of both Contracting States have established the above-mentioned procedures.

Article 28. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

The competent authorities shall, by mutual agreement, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchanges of information shall be made.

2. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 27, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 30. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 29. Assistance in recovery

1. The competent authorities of the Contracting States undertake to lend help and assistance to each other in the collection of taxes covered by this Convention together with interest, penalties for the late payment and fines without penal character relating to such taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. Amounts recovered by the competent authority of a Contracting State pursuant to this Article shall be forwarded to the competent authority of the other Contracting State within a period of one month from the date of the recovery.

4. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

5. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;
- b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

- a) a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and that the conditions of paragraph 4 are met;
- b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
- c) any other document required for recovery;
- d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, in so far as such is permitted by the laws and administrative practice of the requested State.

8. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

9. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 8, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

10. The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant State.

11. The competent authorities of the Contracting States shall by common agreement prescribe rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance.

12. Nothing in this Article shall be construed as imposing on either Contracting State the obligation to carry out administrative measures of a different nature from those used in the collection of its own taxes or that would be contrary to its public policy (ordre public).

Article 30. Limitation of articles 28 and 29

In no case shall the provisions of Articles 28 (Exchange of information) and 29 (Assistance in recovery) be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 31. Members of diplomatic missions and consular posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic mission or consular post of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic mission or consular post of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income or on capital as are residents of that State.

CHAPTER VII - FINAL PROVISIONS

Article 32. Entry into force

This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective States have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in the respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

Article 33. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Each State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Yerevan this 31st day of October 2001, in duplicate, in the Netherlands, Armenian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Armenian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. ZALM

For the Republic of Armenia:

V KHACHATRYAN

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Armenia, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. It is understood that for the application of the relevant Articles of this Convention exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

II. It is understood that when establishing the "place of effective management" as meant in sub-paragraph g of paragraph I of Article 3 (General definitions), paragraph 3 of Article 4 (Resident), paragraph 1 of Article 8 (Shipping and air transport), paragraph 3 of Article 13 (Capital gains) and in paragraph 3 of Article 23 (Capital) circumstances which may, *inter alia*, be taken into account are the place where a company is actually managed and controlled, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic and functional point of view and the place where the most important accounting books are kept.

III. It is understood that the term "operation of ships and aircraft in international traffic" as used in this Convention includes also the supplementary transport by road or railway vehicles in direct connection with international transport undertaken by an enterprise engaged in such international transport.

IV. Ad Articles I and 4

It is understood that for the purposes of this Convention a Contracting State, its political subdivisions or local authorities thereof, an instrumentality of that State, political subdivision or authority as well as a pension fund recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as resident of that State. As recognized pension fund shall be regarded any pension fund recognized and controlled according to statutory provisions.

V. Ad Article 2

In the case of Armenia the term "political subdivisions" shall have the meaning of "administrative-territorial subdivisions".

VI. Ad Article 5

For the purposes of subparagraphs a and b of paragraph 4, it is understood that the term "delivery" means the mere transfer of goods, and for the purposes of subparagraphs c and f of paragraph 4, it is understood that the mere facilitation of the conclusion (including the mere signing) of contracts concerning loans, concerning the delivery of goods or merchandise or concerning technical services shall be considered as an activity of a preparatory or auxiliary character.

VII. Ad article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7 (Business profits), where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VIII. Ad Articles 7, 14 and 26

It is understood that interest, wages and salaries paid by an enterprise carried on by a company that is a resident of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned by a resident of the other Contracting State, shall be equally deductible in computing the taxable profits of that enterprise as in the case that such interest, wages and salaries were paid by a company that is a resident of the first-mentioned State, the capital of which is wholly or partly owned by a resident of that first-mentioned State. Accordingly, interest, wages and salaries borne by a permanent establishment of an enterprise carried on by a resident of a Contracting State in the other Contracting State, or borne by a fixed base of a resident of a Contracting State in the other Contracting State, shall be equally deductible in computing the taxable profits of such permanent establishment or the taxable income of such fixed base as in the case that such interest, wages and salaries were paid by an enterprise which is a resident of the first-mentioned State.

IX. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

X. Ad Article 9

It is understood that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in paragraph 1 of Article 9 (Associated enterprises).

XI. Ad Article 10

1. Notwithstanding the provisions of subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10 (Dividends), the rate of withholding tax provided in that subparagraph shall be lowered to 0% in case the profits out of which the dividends are paid have been effectively taxed at the

normal rate for profits tax and the dividends are exempt from tax in the hands of the company receiving such dividends.

2. It is understood that in the case of the Netherlands the term dividends includes income from profit sharing bonds.

XII. Ad Article 10

1. It is understood, that, notwithstanding Article XI of this Protocol, with respect to dividends as meant in subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10 of the Convention which are paid by a company which is a resident of a Contracting State to a company which is a resident of the other Contracting State, if according to the law in force of the other Contracting State taxation of such dividends when paid to an individual would in that other Contracting State result in a tax burden less than the tax burden on dividends in the first-mentioned Contracting State, the first-mentioned Contracting State may levy a tax at a rate which together with the tax rate levied on the redistributed dividends by the other Contracting State does not exceed 15 percent of the gross amount of the dividends. This tax will be levied by way of an assessment issued by the Netherlands to the company that received the above-mentioned dividends.

2. However, it is further understood that the provisions under paragraph 1 above do not apply if the dividends are paid by a company which is a resident of a Contracting State and the beneficial owner of the dividends is a company which is a resident of the other Contracting State and either:

a) the capital of the company receiving the dividends is exclusively beneficially owned by the Government of the other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof; or

b) shares in such company are regularly traded in a Stock Exchange of the other Contracting State; or

c) the company receiving the dividends is engaged in an active trade or business in the other Contracting State.

3. In case a company does not fulfil one of the conditions laid down in paragraph 2 above, the provisions of paragraph 1 above shall also not apply with respect to such company if it is established in mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, in conformity with Article 27 of the Convention, that such company is not established or maintained in the other Contracting State mainly for the purpose of ensuring the benefits of subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10 of the Convention or Article XII of this Protocol and provided that the company receiving the dividends is a resident of the other Contracting State and the beneficial owner of the dividends.

XIII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

XIV. Ad Articles 10 and 13

It is understood that in the case of the Netherlands income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares and not as capital gains.

XV. Ad Article 16

1. It is understood that the term "member of the board of directors" means:

a) in the case of the Netherlands a "bestuurder" or a "commissaris";

b) in the case of Armenia a member of any organ which activities or responsibilities are similar to the activities or responsibilities of a board of directors.

2. It is further understood that "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XVI. Ad Article 24

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 24 (Elimination of double taxation), the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 23 (Capital) shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 23 (Capital) shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Yerevan this 31st day of October 2001, in duplicate, in the Netherlands, Armenian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Armenian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. ZALM

For the Republic of Armenia:

V. KHACHATRYAN

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume des Pays-Bas et la République d'Arménie,

Fidèles à leur intention de promouvoir et de renforcer les relations économiques, scientifiques, techniques et culturelles entre les deux pays et désireuses de conclure une convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu ainsi qu'un impôt discriminatoire sur le revenu sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des Etats contractants, leurs subdivisions administratives ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous prélèvements fiscaux assis sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, les impôts sur le montant total des salaires payés par les entreprises aussi bien que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels qui font l'objet de la présente Convention sont :

a) Aux Pays-Bas :

De inkomstenbelasting (l'impôt sur le revenu),

De loonbelasting (l'impôt sur les salaires),

De venootschapsbelasting (l'impôt sur les sociétés), y compris la part du Gouvernement des profits nets tirés des ressources naturelles perçus conformément au Mijnwet de 1810 (Acte relatif à l'exploitation des mines de 1810) en ce qui concerne les concessions accordées depuis 1967 ou conformément au Mijnwet Continental Plat de 1965 (Acte relatif à l'exploitation des mines Plateau continental des Pays-Bas de 1965),

De dividendbelasting (l'impôt sur les dividendes),

De vermogenbelasting (l'impôt sur la fortune)

(désignés ci-après par "l'impôt néerlandais") ;

b) En Arménie :

Shahutahark (l'impôt sur les bénéfices),

Yekamtahark (l'impôt sur les revenus),

Gujkahark (l'impôt sur la propriété),

Hokhihark (l'impôt foncier)

(désignés ci-après par "l'impôt arménien").

4. La présente Convention s'applique également à tous impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature de la présente Convention, et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, dans un délai raisonnable, toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs Etats respectifs relatives aux impôts auxquels s'applique la présente Convention.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

I. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" s'entendent, selon le contexte, le Royaume des Pays-Bas (Pays-Bas) ou la République d'Arménie (Arménie); l'expression "Etats contractants" signifie le Royaume des Pays-Bas (Pays-Bas) et la République d'Arménie (Arménie).

b) Le terme "Pays-Bas" s'entend par la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe y compris sa mer territoriale et toute zone au-delà de la mer territoriale sur laquelle, conformément au droit international, peuvent s'exercer les droits des Pays-Bas en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol et des eaux adjacentes.

c) Le terme "Arménie" s'entend de la République d'Arménie et lorsqu'il est utilisé dans un sens géographique, son territoire, ses eaux territoriales, y compris ses voies fluviales sur lesquels la République d'Arménie exerce son droit souverain et sa juridiction, conformément au droit international.

d) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes.

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt.

f) Les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" s'entendent, selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant.

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans

un Etat contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant.

h) Le terme "ressortissant" désigne :

1. Toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;
2. Toute personne morale, société de personnes et association constituée, conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

i) L'expression "autorité compétente" signifie :

1. Dans le cas des Pays-Bas, le Ministère des finances ou son représentant autorisé;
 2. Dans le cas de l'Arménie, le Ministre des finances, le Ministre d'Etat aux revenus ou leur représentant autorisé.
2. Aux fins de l'application de la présente Convention par l'un des Etats contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ladite Convention a le sens que lui attribue la législation de cet Etat contractant concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par "résident de l'un des Etats contractants" toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou de son immatriculation ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet Etat exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée uniquement comme un résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est réputée

être un résident de l'Etat où le siège de direction effective est situé. S'il y a un quelconque doute à propos du siège de direction effective d'une personne autre qu'une personne physique, les autorités compétentes s'engagent à accepter à se mettre d'accord sur le lieu où est situé le siège de direction effective. Si les autorités compétentes n'arrivent pas à se mettre d'accord, la personne sera considérée comme un résident d'aucun des deux Etats pour la perception des profits en vertu de la Convention.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "l'établissement stable" s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment :

- a) D'un siège de direction ;
- b) D'une succursale ;
- c) D'un bureau ;
- d) D'une usine ;
- e) D'un atelier ; et

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" comprend également les chantiers de construction, d'installation ou de montage ou des activités de supervision relatives à ces projets ou chantiers qui durent plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

a) S'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise;

d) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, dans la mesure ou l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne -- autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 -- agit dans un Etat contractant

pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant et dispose dans cet Etat du pouvoir qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des Etats contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre Etat des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle, ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPÔT SUR LE REVENU

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant dans lequel les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires à la propriété immobilière, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et le droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation des gisements minéraux et autres ressources naturelles; les navires, les bateaux et les aéronefs ne sont pas considérés comme des propriétés immobilières.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés de biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus tirés de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque Etat contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs. Toutefois aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement des frais encourus) par l'établissement stable ou au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets et d'autres droits ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable.

De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement des frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage des brevets et d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux.

4. Dans la mesure où il est d'usage dans un Etat contractant de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable sur la base d'une répartition de la totalité des bénéfices d'une entreprise entre ses diverses composantes, rien dans le paragraphe 2 du présent article n'empêche l'Etat contractant intéressé de déterminer les bénéfices assujettis à l'impôt en fonction d'une telle répartition selon l'usage ; toutefois la méthode de répartition adoptée doit permettre d'obtenir un résultat conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents du présent article, les bénéfices à imputer à un établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Navires et aéronefs

1. Les bénéfices effectués par une entreprise, provenant de l'exploitation, en trafic international de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est située la direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou à défaut de port d'attache dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est un résident.

3. Aux fins d'application du présent article, les bénéfices tirés de l'exploitation en trafic international de navires et d'aéronefs comprennent :

a) Les bénéfices tirés de la location de bateaux à coque nue et d'aéronefs s'ils sont exploités en trafic international; et

b) Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ;

lorsque les bénéfices tirés de la location, de l'exploitation ou de l'entretien, selon le cas, sont accessoires aux profits tirés de l'exploitation de navires et d'aéronefs en trafic international.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un consortium, une coentreprise ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Si :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant ; ou si

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et si, dans l'un comme dans l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient en principe régir des relations entre des entreprises indépendantes et traitant entre elles en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu en principe être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -- et impose en conséquence -- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus, sont, selon le premier Etat mentionné, les bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise dudit premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, si ledit autre Etat estime ledit ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

7

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat ; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société (autre qu'un partenariat) qui détient directement au moins 10 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes ;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les cas.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants devraient se mettre d'accord sur les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne devraient pas affecter l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices à partir desquels les dividendes sont payés.

5. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou les bons ou droits de "jouissance", de parts de mine, de parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, pas de créances, sur la participation aux bénéfices et les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

7. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts ayant leur source dans un Etat contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Néanmoins, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant où ils sont produits, conformément à la législation de cet Etat, étant entendu que si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut dépasser 6 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts qui sont mentionnés au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont la personne qui les reçoit est un résident si les conditions suivantes sont réunies :

a) La personne qui perçoit les intérêts est un Etat contractant, une de ses subdivisions politiques, une de ses collectivités locales ou la banque centrale de cet Etat ou si le débiteur des intérêts est cet Etat lui-même, l'une de ses subdivisions politiques ou administratives ou l'une de ses collectivités locales ;

b) Les intérêts sont versés à un résident de l'autre Etat contractant en raison d'une créance ou d'un prêt garanti par un Etat contractant ou une autre personne agissant au nom de l'Etat contractant ;

c) Les intérêts sont payés pour la vente à crédit d'équipements industriels, commerciaux et scientifiques ou pour la vente à crédit de toute marchandise ou la fourniture d'un quelconque service d'une entreprise à une autre entreprise ; ou

d) Les intérêts sont payés pour n'importe quel prêt consenti par une banque.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants devraient se mettre d'accord sur les modalités d'application du paragraphe 2 du présent article.

5. Le terme "intérêts" employé dans la présente Convention désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les amendes pour les paiements en retard ne sont pas considérées comme des intérêts pour l'application de la présente Convention.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat ou l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus

le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit ces redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 5 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent par accord mutuel décider des modalités d'application du paragraphe 2 du présent article.

4. Le terme " redevances " employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques et télévisées, les brevets, marques de fabrique, dessins ou modèles, plans, formules ou procédé secrets, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié à cet établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7 (Bénéfices des entreprises), soit celles de l'article 14 (Profession indépendantes).

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est l'Etat lui-même, une de ses subdivisions politiques, l'une de ses collectivités locales ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers) et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est située la direction effective de l'entreprise aux fins d'application du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 (Navires et aéronefs) s'appliquent.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés dans les paragraphes 1, 2 et 3 du présent article sont imposés que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 n'affectent en rien le droit de chacun des Etats contractants de percevoir conformément à sa législation un impôt sur les gains tirés et perçus de l'aliénation d'actions ou bons de "jouissance" dans une société dont le capital est divisé totalement ou partiellement en actions et qui est un résident de cet Etat par une personne physique qui est un résident de l'autre Etat contractant et qui a été un résident du premier Etat mentionné au cours des cinq ans qui ont précédé des actions ou des bons de "jouissance".

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat contractant à moins qu'il ne dispose d'une base fixe dans l'autre Etat contractant pour l'exercice de ses activités. Si cette base existe, le revenu peut être imposé pour la fraction rattachée à la base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16 (Tantièmes), 18 (Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale), 19 (Fonctions publiques) et 20 (Professeurs et enseignants), les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat con-

tractant, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée ; et

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre Etat ; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), les revenus qu'un artiste du spectacle tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste du théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou le sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 (Bénéfices des entreprises), 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus perçus par un artiste ou un sportif pour des activités personnelles, mentionnés au paragraphe 1, exercées dans un Etat contractant ne sont pas imposés dans cet Etat si celles-ci se sont exercées dans le cadre d'un échange culturel ou sportif accepté par les Gouvernements des Etats contractants et dans un but autre que le profit.

Article 18. Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 (Fonctions publiques), les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au

titre d'un emploi antérieur ou une rente payée à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, si la rémunération n'a pas un caractère périodique et qu'elle est versée au titre d'un emploi antérieur ou si au lieu d'une rente annuelle une somme forfaitaire est versée, la rémunération ou la somme forfaitaire peuvent être imposées dans ledit Etat contractant.

3. Les pensions et autres paiements accordés au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant au résident d'un autre Etat contractant peuvent être imposés dans le premier Etat mentionné.

4. Le terme "rentes" s'entend d'une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate en argent ou appréciable en argent.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus dans l'exercice de fonctions publiques, sont imposables dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

1. Possède la nationalité de cet Etat ; ou

2. N'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension payée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet Etat.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15 (Professions dépendantes), 16 (Tantièmes) et 18 (Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale) s'appliquent aux rémunérations analogues et aux pensions versés en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou un établissement public de cet Etat.

Article 20. Professeurs et enseignants

1. Les paiements versés à un professeur ou à un enseignant qui est un résident d'un Etat contractant et qui est présent dans l'autre Etat contractant dans le but d'enseigner ou d'y poursuivre des recherches scientifiques pour une période maximum de deux ans dans une université, un collège ou autre établissement d'enseignement de recherche scientifique dans

cet autre Etat en contrepartie dudit enseignement ou de ladite recherche, ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Le présent article ne s'applique pas aux revenus d'une recherche effectuée non pas dans l'intérêt public, mais au profit d'un ou des particuliers.

Article 21. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus de biens immobiliers), si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un Etat contractant qui a des activités commerciales dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe et que le droit ou le bien pour lesquels le revenu est payé se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), selon le cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 23. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers) que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe à la disposition d'un Etat contractant, située dans l'autre Etat contractant et servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans ledit autre Etat contractant.

3. La fortune constituée de navires, de bateaux, d'aéronefs et de véhicules de transport routier exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé. Aux fins d'application du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 (Navires et aéronefs) s'appliquent.

4. Les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 24. Elimination de la double imposition

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, pourront inclure dans l'assiette de l'impôt les revenus, qui conformément aux dispositions de la présente Convention sont imposables en Arménie.

2. Toutefois lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des revenus ou détient des éléments de fortune qui conformément à l'article 6 (Revenus des biens immobiliers), à l'article 7 (Bénéfices des entreprises), au paragraphe 6 de l'article 10 (Dividendes), au paragraphe 6 de l'article 11 (Intérêts), au paragraphe 5 de l'article 12 (Redevances), aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13 (Gains en capital), au paragraphe 1 de l'article 14 (Professions indépendantes), au paragraphe 1 de l'article 15 (Professions dépendantes), au paragraphe 3 de l'article 18 (Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale), aux paragraphes 1 a) et 2 a) de l'article 19 (Fonctions publiques) et au paragraphe 2 de l'article 22 (Autres revenus) de la présente Convention sont imposables en Arménie et inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exonéreront ou éléments de la fortune d'une partie de leur impôt. Cette réduction sera calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. A cet effet les revenus ou les éléments de la fortune en question seront censés être compris dans le montant total des revenus ou des éléments de la fortune et exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions en question.

3. En outre, les Pays-Bas devraient permettre une déduction de l'impôt néerlandais calculé sur les éléments de revenu ou de fortune lesquels, conformément au paragraphe 2 b) de l'article 10 (Dividendes), au paragraphe 2 de l'article 11 (Intérêts), au paragraphe 2 de l'article 12 (Redevances), au paragraphe 5 de l'article 13 (Gains en capital), à l'article 16 (Tantièmes), à l'article 17 (Artistes et sportifs), au paragraphe 2 de l'article 18 (Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale) et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 23 (Fortune) de la présente Convention peuvent être imposés en Arménie dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette mentionnée au paragraphe 1. Le montant de la déduction doit être égal à l'impôt payé en Arménie sur ces éléments de revenu ou de capital mais ne doit pas dépasser le montant de la réduction qui serait allouée si les éléments de revenu ou de fortune ainsi inclus seraient les seuls éléments de revenu ou de capital qui seraient exonérés de l'impôt néerlandais selon les dispositions de la législation néerlandaise pour prévenir la double imposition.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les Pays-Bas devraient permettre une déduction de l'impôt néerlandais sur l'impôt payé en Arménie sur des éléments de revenu lesquels, conformément à l'article 7 (Bénéfices des entreprises), au paragraphe 6 de l'article 10 (Dividendes), au paragraphe 6 de l'article 11 (Intérêts), au paragraphe 5 de l'article 12 (Redevances), au paragraphe 1 de l'article 14 (Professions indépendantes) et au paragraphe 2 de l'article 22 (Autres revenus) de la présente Convention peuvent être imposés en Arménie dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette mentionné au paragraphe 1, dans la mesure où les dispositions de la législation néerlandaise sur la double im-

position permet la déduction de l'impôt néerlandais, l'impôt perçu dans un autre pays sur ces éléments de revenu. Pour le calcul de cette déduction, les dispositions du paragraphe 3 du présent article s'appliquent.

5. En Arménie la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de l'Arménie perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, l'Arménie accorde :

i) En tant que déduction de l'impôt sur le revenu de cette personne, un montant égal à l'impôt sur le revenu effectivement payé aux Pays-Bas ;

ii) En tant que déduction de l'impôt sur la fortune de cette personne, un montant égal à l'impôt sur la fortune effectivement payé aux Pays-Bas.

Cette déduction ne doit pas excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune calculée avant la déduction, qui est applicable selon le cas, au revenu ou à la fortune qui peut être imposé aux Pays-Bas.

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus perçus par un résident de l'Arménie sont exonérés de l'impôt dans cet Etat, l'Arménie peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus dudit résident.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 25. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Cependant, elles ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent en ce qui la concerne un établissement stable visé à l'article 5 (Etablissement stable) ou une base fixe visée à l'article 14 (Professions indépendantes).

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et des ressources naturelles, situés dans un Etat contractant.

3. Une entreprise d'un Etat contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, censée exercer à cet égard des activités commerciales ou industrielles dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre Etat que pour une ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe,

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise sera censée exercer ses activités pour une durée de 30 jours sur 12 mois.

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de cette autre entreprise, ou bien

si une personne quelconque détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" est censée ne pas s'étendre :

a) A l'une ou l'autre des activités visées au paragraphe 4 de l'article 5 (Etablissement stable) ou à une combinaison quelconque de ces activités ;

b) Au remorquage et à l'ancre effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet, ni à aucune autre activité de ces embarcations ;

c) Au transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un Etat contractant qui exerce en mer dans l'autre Etat contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante est réputé exercer ces activités à partir d'une base fixe située dans cet autre Etat si les activités en question durent de façon continue 30 jours et davantage.

6. Les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre d'activités exercées en mer dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre Etat, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de preuves documentées qu'un impôt a été acquitté en Arménie sur les revenus imposables en Arménie conformément à l'article 7 (Bénéfices des entreprises), ou l'article 14 (Professions indépendantes) au titre respectivement du paragraphe ou 5 du présent article et au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accorderont une réduction de son impôt qui sera calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 24 (Elimination de la imposition double).

Article 26. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. Nonobstant les dispositions de l'article premier (Personnes visées), la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre Etat contractant qui ne sont pas résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. Les établissements stables qu'une entreprise d'un Etat contractant exploite dans l'autre Etat contractant ne seront pas imposés dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9 (Entreprises associées), du paragraphe 8 de l'article 11 (Intérêts) ou du paragraphe 7 de l'article 12 (Redevances) ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les contributions versées par une personne ou au nom d'une personne qui est un résident d'un Etat contractant à un plan de retraite qui est accepté pour des raisons fiscales dans l'autre Etat contractant seront traitées de la même façon pour des raisons fiscales dans le premier Etat mentionné comme une contribution à un plan de retraite qui est accepté pour des raisons fiscales dans le premier Etat mentionné, à condition que :

a) Cette personne contribuait à ce plan avant de devenir un résident du premier Etat mentionné; et

b) L'autorité compétente du premier Etat mentionné accepte que le plan de retraite corresponde à un plan accepté pour des raisons fiscales par cet Etat.

Aux fins d'application du présent paragraphe "plan de retraite" inclut un plan de retraite créé selon un système public de sécurité sociale.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne résidente d'un Etat contractant estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 26 (Non-discrimination), à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

5. Lorsqu'un problème quelconque qui a surgi à propos de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention ne peut être résolu par les autorités compétentes conformément aux paragraphes précédents du présent article, le cas peut, si les deux autorités compétentes l'acceptent, être soumis à une commission d'arbitrage créée par les autorités compétentes et constituée de personnes indépendantes conformément aux procédures d'arbitrage internationalement acceptées. Ces procédures seront établies par accord mutuel par les autorités compétentes des deux Etats contractants. La décision de la commission d'arbitrage sera obligatoire pour les deux Etats contractants et le ou les contribuables qui sont parties au différend.

Le présent paragraphe s'applique si les autorités compétentes des deux Etats contractants ont accepté les procédures mentionnées plus haut.

Article 28. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts qui font l'objet de la présente Convention dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier (Personnes visés). Les renseignements reçus par l'Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par la présente Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire Etat de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les autorités compétentes doivent d'un commun accord établir les conditions appropriées, les méthodes et les techniques concernant les questions à propos desquelles les renseignements sont échangés.

2. Les Etats contractants peuvent mettre à la disposition de la commission d'arbitrage établie conformément au paragraphe 5 de l'article 27, l'information nécessaire pour mettre en œuvre la procédure d'arbitrage. La communication des informations est sujette aux dispositions prévues par l'article 30. Les membres de la commission d'arbitrage sont également sujets aux règles limitant la communication des renseignements décrites au paragraphe 1 du présent article.

Article 29. Assistance en matière de recouvrement

1. Les autorités compétentes des Etats contractants sont convenues de se prêter mutuellement assistance et soutien en vue du recouvrement des impôts auxquels s'applique la présente Convention ainsi que les intérêts, pénalités de retard, et amendes, sans caractère pénal, relatifs auxdits impôts.

2. A la demande de l'Etat demandeur, l'Etat sollicité procède au recouvrement des créances fiscales du premier Etat conformément à la législation et à la pratique administrative applicables au recouvrement de ses propres créances fiscales. Cependant, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'Etat sollicité et ne peuvent être recouvrées moyennant l'incarcération du débiteur pour dette. L'Etat sollicité n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'Etat demandeur.

3. Les montants recouvrés par l'autorité compétente de l'Etat contractant conformément au présent article doivent être remis à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant dans un délai d'un mois à partir de la date du recouvrement.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un texte légal en autorisant l'application dans l'Etat demandeur et qui, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, ne sont pas contestées.

Toutefois, si la créance concerne l'obligation fiscale d'une personne en sa qualité de non-résident de l'Etat demandeur, seul le paragraphe 2 s'applique, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, lorsque la créance ne peut plus être contestée.

5. L'Etat sollicité n'est pas tenu d'accéder à la demande :

a) Si l'Etat demandeur n'a pas utilisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, sauf si le recours à ces moyens aurait donné lieu à des difficultés disproportionnées ;

b) Dans la mesure où il considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre Convention auxquelles les deux Etats contractants sont parties.

6. La demande d'assistance administrative en matière de recouvrement d'une créance fiscale doit être accompagnée par :

a) Une déclaration selon laquelle la créance concerne un impôt visé par la Convention et les conditions du paragraphe 4 sont remplies ;

b) La copie officielle de l'instrument autorisant le recouvrement dans l'Etat demandeur;

c) Tout autre document nécessaire pour le recouvrement;

d) S'il y a lieu, une copie légalisée confirmant toute décision en la matière d'un organe administratif ou d'un tribunal public.

7. Sur demande de l'Etat demandeur, l'Etat sollicité peut, en vue du recouvrement d'un impôt, prendre des mesures conservatoires, même si la créance est contestée ou ne fait pas encore l'objet d'un texte qui en permette le recouvrement, pour autant que cela soit autorisé par la législation et la pratique administrative de l'Etat sollicité.

8. Le règlement des questions portant sur le délai éventuel au-delà duquel une créance fiscale ne peut être recouvrée est régi par la loi de l'Etat demandeur. La demande d'assistance en matière de recouvrement doit exposer les détails de ce délai.

9. Les mesures de recouvrement appliquées par l'Etat sollicité suite à une demande d'assistance et qui conformément à la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai visé au paragraphe 8 ont également cet effet conformément à la législation de l'Etat demandeur. L'Etat sollicité doit informer l'Etat demandeur de ces mesures.

10. L'Etat sollicité peut autoriser des délais de paiement pour un acquittement par tranches successives si la législation ou sa pratique administrative lui permet de le faire dans des circonstances similaires. Cependant, il doit en informer au préalable l'Etat demandeur.

11. Les autorités compétentes des Etats contractants prescriront, par accord amiabil, les règles concernant le montant minimal des créances fiscales qui peuvent faire l'objet d'une demande d'assistance.

12. Aucune disposition du présent article n'oblige les Etats contractants à adopter des mesures administratives qui seraient différentes de celles qu'elles utilisent pour recouvrer leur propre impôt ou qui seraient contraires à l'ordre public.

Article 30. Limites des articles 28 et 29

Les dispositions des articles 28 (Echange de renseignements) et 29 (Assistance en matière de recouvrement) ne seront en aucun cas interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation de :

- a) Prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative et à celles de l'autre Etat contractant ;
- b) Fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus dans le cadre de la législation ou du cours normal de l'administration de cet Etat contractant ou de l'autre Etat contractant ;
- c) De fournir des renseignements qui dévoileraient des secrets commerciaux, industriels ou professionnels ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 31. Membres de missions diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux priviléges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers et qui est un ressortissant de l'Etat qui l'envoie, est censée être résidente de cet Etat si elle y est soumise aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu et sur la fortune que les autres résidents de cet Etat.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs organes ou leurs fonctionnaires, non plus qu'aux membres d'une mission diplomatique ou consulats d'Etats tiers présents dans un Etat contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obliga-

tions en matière d'imposition sur le revenu ou sur la fortune que les autres résidents de cet Etat.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 32. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur 30 jours après la date de la dernière notification par laquelle chacun des deux Etats contractants aura notifié à l'autre par écrit l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour son entrée en vigueur. Ses dispositions s'appliqueront pour les années et périodes d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

Article 33. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants pourra toutefois la dénoncer par voie diplomatique moyennant un préavis de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur. En pareil cas la présente Convention cessera de produire ses effets pour les années et périodes d'imposition à la fin de l'année civile de l'année civile au cours de laquelle la notification de dénonciation a été remise.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait, en double exemplaire, à Erevan le 31 octobre 2001, en langues anglaise, néerlandaise et arménienne, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. ZALM

Pour la République d'Arménie :

V. KHACHATRYAN

PROTOCOLE

Au moment de signer la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune conclue entre le Royaume des Pays-Bas et la République d'Arménie, les soussignés ont accepté les dispositions suivantes qui feront partie de la Convention.

I. Il est entendu que, pour l'application des articles pertinents de la présente Convention, les droits d'exploration et d'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de ses ressources naturelles seront considérés comme un bien immobilier situé dans l'Etat contractant dont dépend ce fond marin et son sous-sol et que ces droits seront censés appartenir à un établissement stable dans cet Etat. De plus, il est entendu que les droits en question comprennent ceux portant sur des intérêts dans des actifs résultant de cette exploration ou de cette exploitation ou sur les bénéfices tirés de ces actifs.

II. Il est entendu que lors de l'établissement de la "place de direction effective", tel qu'indiqué au paragraphe 1 g) de l'article 3 (Définitions générales), du paragraphe 3 de l'article 4 (Résidence), du paragraphe 1 de l'article 8 (Navires et aéronefs), du paragraphe 3 de l'article 13 (Gains en capital) et du paragraphe 3 de l'article 23 (Fortune), seront tenus compte : le lieu où la société est gérée et contrôlée, la place qui joue le rôle le plus important dans la gestion de la société du point de vue économique et fonctionnel et le lieu où les livres de comptabilité les plus importants sont gardés.

III. Il est entendu que l'expression "exploitation de navires et d'aéronefs en trafic international", telle qu'elle est employée dans la Convention, inclut également le transport routier et ferroviaire supplémentaire en rapport direct avec le transport international d'une entreprise engagée dans une telle activité

IV. Ad articles 1 et 4

Il est entendu qu'aux fins d'application de la présente Convention un Etat contractant, ses subdivisions politiques ou locales, un intermédiaire de cet Etat ainsi qu'un fonds de pension reconnu comme tel dans un Etat contractant et dont les revenus sont généralement exonérés de l'impôt seront considérés comme des résidents de cet Etat. Sera considéré comme fonds de pension, tout fonds reconnu et contrôlé selon des dispositions statutaires.

V. Ad article 2

Dans le cas de l'Arménie, l'expression "subdivisions politiques" signifie "subdivisions administratives territoriales".

VI. Ad article 5

Aux fins d'application du paragraphe 4 a) et b), il est entendu que le terme "livraison" signifie le simple transfert de marchandises et aux fins d'application du paragraphe 4 e) et f), il est entendu que la simple facilitation de la conclusion (y compris la simple signature) de contrats concernant des prêts, la livraison de marchandises ou de biens, ou des services techniques seront considérés comme une activité ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire.

VII. Ad article 7

En ce qui concerne les paragraphes I et 2 de l'article 7 (Bénéfices des entreprises), lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce des activités commerciales et industrielles dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de l'établissement stable ne doivent pas être fixés sur la base du montant total que reçoit l'entreprise mais sur la base de la portion du revenu de l'entreprise qui peut être imputé à l'activité actuelle de l'établissement stable en ce qui concerne ces ventes et les activités commerciales et industrielles. De manière plus spécifique, dans le cas des contrats pour l'étude, la fourniture, l'installation ou la construction de matériel industriel, commercial ou scientifique, d'usine, d'édifice public, lorsque l'entreprise a un établissement stable, les profits qui lui sont attribués ne seront pas calculés uniquement sur la base d'une portion du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'Etat contractant où cet établissement est situé. Les profits attachés à cette portion du contrat qui est exécutée par le siège principal l'entreprise ne seront imposés que dans l'Etat contractant où l'entreprise est un résident.

VIII . Ad articles 7, I4 et 26

Il est entendu que les intérêts, rémunérations et salaires versés par une entreprise pour des activités d'une société qui est un résident d'un Etat contractant et dont le capital appartient en partie ou en totalité à un résident de l'autre Etat contractant sont également déductibles dans le calcul des bénéfices imposables de cette entreprise dans le cas où ces intérêts, rémunérations et salaires seraient payés par une société qui est un résident du premier Etat mentionné

IX Ad articles 7 et 14

Les paiements reçus pour des services techniques y compris pour des études ou enquêtes de nature scientifique, technique ou géologique ou pour des services de supervision ou pour des conseils sont censés être des paiements auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 7 ou de l'article I4

X Ad article 9

Il est entendu que le fait que des entreprises associées ont conclu des arrangements par exemple sur le partage des coûts, les services généraux, ou l'allocation de frais de direction, d'administration, de caractère technique et commercial ou pour la recherche et le développement, et les autres dépenses similaires ne constitue pas une condition dans le sens du paragraphe I de l'article 9 (Entreprises associées).

XI Ad article 10

1. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 a) de l'article I0 (Dividendes), le taux de l'impôt retenu à la source mentionné dans ce paragraphe devrait être abaissé à 0 p. 100 dans le cas de bénéfices à partir desquels les dividendes payés ont été effectivement imposés au taux normal de l'impôt sur les bénéfices et les dividendes sont exonérés d'impôt de la société qui reçoit les dividendes.

2. Il est entendu que dans le cas des Pays-Bas, le terme "dividendes" inclut des profits d'obligations partagées.

XII Ad article 10

1. Il est entendu que, nonobstant l'article XI du présent Protocole, en ce qui concerne les dividendes, tels que signifiés au paragraphe 2 a) de l'article 10 de la Convention et qui sont payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à une société qui est résident d'un autre Etat contractant, si selon la loi en vigueur dans l'autre Etat contractant, l'imposition de ces dividendes lorsqu'ils sont payés à une personne physique dans l'autre Etat contractant résulte en une imposition moins lourde que l'impôt sur les dividendes du premier Etat contractant mentionné, le premier Etat contractant mentionné peut appliquer une imposition à un taux qui, combiné au taux imposé sur les dividendes redistribués, ne dépasse pas 15 p. 100 du montant brut des dividendes. L'impôt sera perçu par l'intermédiaire d'une évaluation adressée par les Pays-Bas à la société qui a reçu les dividendes mentionnés plus haut.

2. Toutefois, il est en outre entendu que les dispositions du paragraphe I ne s'appliquent pas si les dividendes sont payés par une société qui est résident d'un Etat contractant et que le bénéficiaire effectif de ces dividendes est une société qui est un résident de l'autre Etat contractant et soit :

- a) Que le capital de la société qui reçoit les dividendes appartient exclusivement au Gouvernement de l'autre Etat contractant, à une de ses subdivisions politiques ou à une autorité locale ; ou
- b) Que les actions de cette société sont régulièrement négociées à la Bourse de l'autre Etat contractant ; ou
- c) Que la société qui reçoit les dividendes est engagée dans une activité commerciale ou industrielle dans l'autre Etat contractant.

3. Dans le cas où une société ne respecterait pas une des conditions mentionnées dans le paragraphe 2, les dispositions du paragraphe I ne s'appliqueront pas à celle-ci s'il est établi par accord mutuel par les autorités compétentes des Etats contractants, conformément à l'article 27 de la Convention que cette compagnie ne s'est pas ou maintenue dans l'autre Etat contractant à seule fin de percevoir des bénéfices découlant de l'application du paragraphe 2 a) de l'article 10 de la Convention ou de l'article XII du présent Protocole et à condition que la société qui reçoit les dividendes est un résident de l'autre Etat contractant et le bénéficiaire effectif de ces dividendes.

XIII. Ad articles 10, 11 et 12

Lorsque l'impôt perçu à la source dépasse le montant de l'impôt exigible selon les dispositions des articles 10, 11, et 12, les demandes de remboursement doivent être présentées à l'autorité compétente de l'Etat qui a perçu l'impôt au cours d'une période de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

XIV. Ad article 10 et 13

Il est entendu que dans le cas des Pays-Bas, le revenu perçu en rapport avec la liquidation partielle d'une société ou l'achat de ses propres actions par une société est traité comme revenu provenant d'actions et non pas comme plus values.

XV. Ad article 16

I. Il est entendu que le terme "membre du conseil d'administration" signifie :

- a) Dans le cas des Pays-Bas, un "bestuurder" ou un "commissaris",
 - b) Dans le cas de l'Arménie, un membre de n'importe quel organe dont les activités et les responsabilités sont analogues aux activités ou aux responsabilités du conseil d'administration.
2. Il est entendu que l'on entend par "bestuurder" ou "commissaris" d'une société néerlandaise une personne désignée en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou tout autre organisme compétent de cette société et qui est chargée de la gestion d'ensemble de la société ou de sa direction, respectivement.

XVI. Ad article 24

Il est entendu que pour le calcul de la réduction mentionnée au paragraphe 3 de l'article 24 (Elimination de la double imposition), on devrait tenir compte des éléments du capital cités au paragraphe 1 de l'article 23 (Fortune) pour leur valeur diminuée par le montant des dettes garanti sur le par hypothèque sur ce capital et les éléments du capital mentionnés au paragraphe 2 de l'article 23 (Fortune) devraient entrer en ligne de compte pour leur valeur réduite par le montant des dettes de l'établissement permanent ou de la base fixe.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait, en double exemplaire, à Erevan le 31 octobre 2001, en langues anglaise, néerlandaise et arménienne, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. ZALM

Pour la République d'Arménie :

V. KHACHATRYAN